KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 21.12.2007
COM(2007) 843 konč

SPOROČILO KOMISIJE SVETU, EVROPSKEMU PARLAMENTU, EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ

Na poti k boljši politiki o industrijskih emisijah

{COM(2007)844 konč}
{SEC(2007)1679}
{SEC(2007)1682}

SPOROČILO KOMISIJE SVETU, EVROPSKEMU PARLAMENTU, EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ

Na poti k boljši politiki o industrijskih emisijah

1. UVOD

Industrijske dejavnosti igrajo pomembno vlogo pri gospodarski blaginji v Evropi, saj prispevajo k trajnostni rasti in zagotavljajo visokokakovostna delovna mesta. Vendar imajo industrijske dejavnosti tudi velik učinek na okolje.

Največji obrati povzročajo znaten delež skupnih emisij ključnih onesnaževal zraka (83 % v primeru žveplovega dioksida (SO_2), 34 % v primeru dušikovih oksidov (NO_x), 43 % v primeru prahu in 55 % v primeru hlapnih organskih spojin (HOS)). Imajo tudi druge pomembne učinke na okolje, vključno z emisijami v vodo in tla, proizvajanjem odpadkov in porabo energije.

Emisije iz industrijskih obratov zato že nekaj časa ureja zakonodaja na ravni EU. Od 70. let prejšnjega stoletja je bilo pripravljenih več direktiv, ki so v končni fazi vodile k sprejetju naslednjih glavnih zakonodajnih aktov:

- Direktive 96/61/ES o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja[1] (CPNO), ki določa glavna načela za izdajo dovoljenj in nadzor obratov, ki temeljijo na celostnem pristopu in uporabi najboljših razpoložljivih tehnologij (NRT), ki so najbolj učinkovite tehnologije za doseganje visoke ravni okoljske zaščite, ob upoštevanju stroškov in koristi.

- Tako imenovane sektorske direktive vsebujejo posebne določbe, na primer najmanjše mejne vrednosti emisij za nekatere industrijske dejavnosti (velike kurilne naprave, sežiganje odpadkov, dejavnosti, pri katerih se uporabljajo organska topila in proizvodnja titanovega dioksida).

Ne glede na najmanjše mejne vrednosti emisij, določene v sektorskih direktivah, morajo biti režimi izdajanja dovoljenj vseh industrijskih obratov, za katere se uporablja zgoraj navedena zakonodaja, usmerjeni k uporabi najboljših razpoložljivih tehnologij.

Z inovativnimi tehnologijami je mogoče zmanjšati stroške skladnosti z zakonodajo o industrijskih emisijah. Inovacije tudi zagotavljajo priložnosti za industrijo, da izkoristi nastajanje novih trgov za okoljske tehnologije. Lizbonska strategija opredeljuje trajnostni razvoj in varstvo okolja kot pomemben steber sedanje in prihodnje evropske politike in poudarja vlogo okoljskih tehnologij, ki imajo „*velik*

[1] UL L 257, 10.10.1996, str. 26.

gospodarski, okoljski in zaposlitveni potencial“[2]. Zakonodaja o industrijskih emisijah ima lahko aktivno vlogo pri spodbujanju razvoja in uporabe teh vrst tehnologij.

Tudi CPNO in zakonodaja o industrijskih emisijah se morata odzivati na pozive držav članic, Evropskega parlamenta in drugih zainteresiranih strani k „boljši ureditvi“. Ob upoštevanju tega je Komisija leta 2005[3] sprožila pregled zakonodaje o industrijskih emisijah, da bi zagotovila njeno okoljsko in stroškovno učinkovitost ter spodbujala tehnološke inovacije.

Na podlagi temeljite analize sedanjega stanja in izida pregleda Komisija predlaga, da se njena politika o industrijskih emisijah racionalizira in izboljša. Že samo pri velikih kurilnih napravah naj bi neto koristi predlogov na področju okolja in zdravja znašale vsaj 7–28 milijard EUR letno, vključno z zmanjšanjem števila prezgodnjih smrti za 13 000 in števila izgubljenih let življenja za 125 000. Tudi v drugih sektorjih bi bile dosežene pomembne koristi za zdravje in okolje. Poleg tega bi s sodelovanjem držav članic predlogi omogočili zmanjšanje upravne obremenitve za 105 do 255 milijonov EUR letno.

To sporočilo vključuje tudi rezultate pregledov na podlagi člena 16(3) Direktive CPNO[4] (vključno s pregledom Akcijskega načrta Komisije za CPNO iz leta 2005, ki je povzet v prilogi 1) in člena 14 Direktive 2000/76/ES o sežiganju odpadkov[5] (glej prilogo 2).

2. TRENUTNO STANJE

Direktiva CPNO bi se morala začeti polno izvajati do 30. oktobra 2007. Na področje njene uporabe spada približno 52 000 obratov iz vseh držav članic, do sredine leta 2006 pa je v skladu z njo pridobilo dovoljenje približno 50 % teh obratov. Čeprav se je napredek še nadaljeval, pa je postalo medtem jasno, da prizadevanja na tem področju ne zadostujejo za to, da bi vse države članice izpolnjevale zahteve do roka iz Direktive.

Poleg tega je Komisija izvedla podrobno analizo kakovosti izdanih dovoljenj ter režimov izdajanja dovoljenj, skladnosti in izvrševanja, sprejetih v državah članicah. Na podlagi dveletnega procesa zbiranja podatkov s pomočjo obsežnega programa desetih študij in stalnih posvetovanj z zainteresiranimi stranmi je Komisija zaključila, da so ključna načela sedanje Direktive CPNO, zlasti celostni pristop, ki temelji na „najboljših razpoložljivih tehnologijah“, še vedno trdna podlaga za nadaljnji razvoj zakonodaje EU o industrijskih emisijah.

---

2 Skupni ukrepi za rast in zaposlovanje: Lizbonski program Skupnosti; COM(2005) 330 konč.

3 COM(2005) 540 konč.

4 Druga serija poročil držav članic Komisiji o izvajanju Direktive CPNO obravnava obdobje 2003–2005. Ta poročila so bila analizirana v okviru zunanje študije; „Analysis of Member States’ second implementation reports on the IPPC Directive“, LDK–ECO.

5 Ocena uporabe Direktive o sežiganju odpadkov je bila vključena zunanjo študijo¸ „Assessment of the application and possible development of Community legislation for the control of waste incineration and co-incineration“ (Ökopol, 2007).

Vendar obstaja pri izvajanju sedanje zakonodaje mnogo pomanjkljivosti, ki ovirajo popolno izkoriščanje najboljših razpoložljivih tehnologij, kar je Direktiva prvotno načrtovala, zato je izvrševanje na ravni Skupnosti zelo težko, preprečevanje ali zmanjševanje upravne obremenitve pa je onemogočeno.

V tem okviru je bilo opredeljenih pet ključnih problemov:

- Nezadovoljiva uporaba NRT. Iz analize je zlasti razvidno, da brez nadaljnjih zmanjšanj emisij iz obratov CPNO pozitivni učinki za zdravje in okolje, ki naj bi jih zagotovili cilji iz Tematske strategije o onesnaževanju zraka, ne bodo mogoči. Poleg tega je opazno izkrivljanje konkurence v EU zaradi velikih razlik v okoljskih standardih.

- Omejitve v zvezi s skladnostjo, izvrševanjem in okoljskimi izboljšavami ovirajo varstvo okolja.

- Nepotrebne upravne obremenitve, ki jih povzročata kompleksnost in nekonsistentnost posameznih delov sedanjega pravnega okvira.

- Premajhno področje uporabe in nejasne določbe sedanje Direktive CPNO, ki bi lahko ovirali doseganje ciljev iz tematskih strategij Komisije.

- Omejitve uporabe fleksibilnejših instrumentov, kot so sistemi trgovanja z emisijami NO_x in SO_2.

Ti problemi so bili podrobno obravnavani in ocenjeni v okviru ocene učinka pregleda CPNO, ki ga je izvedla Komisija.

3. IZBOLJŠANJE ZAKONODAJE O INDUSTRIJSKEM ONESNAŽEVANJU IN NJENO IZVAJANJE

Komisija kot odgovor na zgoraj opisane ovire in na podlagi temeljite ocene učinka predlaga sveženj ukrepov za spopadanje s specifičnimi problematičnimi področji, ki bodo sčasoma pripomogli k izboljšanju stanja.

V tem okviru sta predvideni dve ključni pobudi:

- revizija sedanje zakonodaje o industrijskih emisijah s poenostavitvijo, pojasnitvijo in okrepitvijo;

- okrepitev Akcijskega načrta Komisije o izvajanju.

Poleg teh pobud bo Komisija še naprej razvijala morebitna pravila na ravni EU za sistem trgovanja z emisijami NO_x in SO_2.

3.1. Revizija sedanje zakonodaje

Iz ocene učinka v okviru te pobude je razvidno, da ugotovljenih problemov ni mogoče reševati brez spremembe zakonodaje. Nekatere izmed glavnih sprememb zakonodaje so:

(1) Prenovitev obstoječih zakonodajnih aktov (skupaj sedem[6]) v eno samo Direktivo o industrijskih emisijah. S tem se bosta izboljšali jasnost in skladnost za države članice in za upravljavce, nepotrebna upravna obremenitev bi se lahko zmanjšala s pomočjo kombiniranega izdajanja dovoljenj in racionalizacije zahtev za poročanje, dosežene pa bodo tudi nekatere koristi za okolje.

(2) Izboljšanje in pojasnitev koncepta NRT, da bi omogočili bolj koherentno uporabo sedanje Direktive CPNO, z zahtevo, da se odločitve o določanju pogojev za dovoljenja, ki se ne nanašajo na NRT, upravičijo in dokumentirajo. Poleg tega so sedanje najmanjše mejne vrednosti emisij v nekaterih sektorjih (npr. velikih kurilnih napravah) zaostrene, da bi zagotovili napredek, potreben za doseganje ciljev Tematske strategije o onesnaževanju zraka.

(3) Vpeljava minimalnih določb glede nadzornih ukrepov, pregled pogojev za dovoljenja in poročanje o skladnosti. Proučujejo se tudi pobude za ekološke inovacije in podpora vzpostavitvi vodilnih trgov.

(4) Razširitev obsega uporabe Direktive CPNO na nekatere dejavnosti (npr. kurilne naprave med 20 in 50 MW) in pojasnitev obsega uporabe za nekatere sektorje (npr. obdelava odpadkov), da bi povečali skladnost in koherenco sedanjih praks izdaje dovoljenj.

(5) Kjer bo Komisija sprejela ukrepe za spremembo nebistvenih določb prenovljene direktive, bo imela podporo odbora za komitologijo in bo zagotovila širšo vključitev zainteresiranih strani.

3.2. Akcijski načrt 2008–2010 za izvajanje zakonodaje o industrijskih emisijah

Ker revidirana zakonodaja še nekaj let ne bo stopila v veljavo, bo morala Komisija zagotoviti, da bodo države članice sedanjo zakonodajo izvajale v največji možni meri. Zato bo za obdobje 2008–2010 okrepila nadzorne in podporne mehanizme z revizijo in preusmeritvijo sedanjega Akcijskega načrta CPNO za izvajanje (glej oceno napredka v Prilogi 1), kot je navedeno spodaj.

Ukrep 1: zagotovitev popolnega prenosa zakonodaje o industrijskih emisijah

Namen zakonodaje na področju nadzora industrijskih emisij so zaščita in izboljšanje evropskega okolja ter zaščita zdravja in blaginje evropskih državljanov. Uspešnost zakonodaje je v prvi vrsti odvisna od tega, ali jo bodo države članice uspešno prenesle v svoje nacionalne pravne sisteme. Več držav članic v predpisanih rokih še ni v celoti preneslo Direktive CPNO in s tem povezane zakonodaje o industrijskih emisijah. Komisija se bo zato posluževala vseh potrebnih ukrepov, tudi postopka za ugotavljanje kršitev, da bo zagotovila popoln in pravilen prenos zakonodaje.

---

[6] Direktiva CPNO, Direktiva 1999/13/ES o emisijah topil, Direktiva 2000/76/ES o sežiganju odpadkov, Direktiva 2001/80/ES o velikih kurilnih napravah in direktive 78/176/EGS, 82/883/EGS in 92/112/EGS v zvezi s titanovim dioksidom.

Ukrep 2: podpora državam članicam pri odpravljanju nepotrebnih upravnih obremenitev

Komisija priznava, da imajo lahko nepotrebne in nesorazmerne upravne obremenitve resničen gospodarski učinek, lahko pa so tudi ovira za podjetja. Zato je Komisija zavezana zmanjševanju upravne obremenitve na ravni EU, ki nastaja zaradi obstoječe zakonodaje o industrijskih emisijah. Poleg tega je tudi veliko možnosti za zmanjševanje upravnih stroškov na ravni držav članic, ne le na ravni EU.

Za reševanje teh vprašanj bo Komisija organizirala izmenjavo informacij z državami članicami o vzpostavitvi posebnih akcijskih načrtov za zmanjšanje nepotrebnih upravnih obremenitev na ravni držav članic v zvezi z izdajo dovoljenj in nadzorom obratov CPNO.

Ti posebni akcijski načrti bodo temeljili na merjenju upravnih stroškov, ki ga izvaja Komisija v okviru Akcijskega programa za zmanjševanje upravnih obremenitev v EU[7] v sodelovanju z državami članicami.

Ukrep 3: podpora državam članicam pri izvajanju zakonodaje

Komisija priznava, da je za uspešno izvajanje zakonodaje o industrijskih emisijah potrebna učinkovita izmenjava informacij med državami članicami, da bi zagotovili skladen pristop in tudi spodbujali najboljšo prakso.

Komisija bo povečala svojo podporo državam članicam in pristojnim organom v EU. To bo vključevalo boljšo izmenjavo informacij, pripravo smernic, obiskovanje organov in usposabljanje. Te podporne dejavnosti bodo potekale tudi med uvajanjem in izvajanjem revidirane zakonodaje.

Ukrep 4: izboljšanje spremljanja in preverjanj skladnosti uporabe zakonodaje o industrijskih emisijah

Za učinkovito izvajanje zakonodaje o industrijskih emisijah je potreben trden sistem spremljanja in preverjanj skladnosti, da se zagotovi, da industrija izpolnjuje okoljske zahteve ter da se javnost prepriča, da sta njeno zdravje in okolje ustrezno zaščitena.

Komisija bo še naprej spremljala število izdanih in obnovljenih dovoljenj CPNO ter po potrebi preverila sisteme za spremljanje stanja in nadzor v obratih CPNO. V to preverjanje bodo vključeni posamezni industrijski obrati in sektorji, uporaba splošnih zavezujočih pravil in analiza pritožb.

Ukrep 5: boljše zbiranje podatkov za pregled referenčnih dokumentov NRT in močnejše povezave z okvirnim programom za raziskave

Pogoji iz dovoljenj CPNO, vključno z mejnimi vrednostmi emisij, morajo temeljiti na **NRT**, kot so opredeljene v Direktivi CPNO. Da bi organi, ki izdajajo dovoljenja, in družbe lažje določili NRT, Komisija organizira izmenjavo informacij med strokovnjaki iz držav članic EU, industrijo in okoljskimi organizacijami. Na tej podlagi bo Komisija sprejela in objavila **referenčne dokumente NRT**.

---

[7] COM(2007) 23.

Pregled referenčnih dokumentov NRT se bo nadaljeval na podlagi dogovorjenega delovnega programa in v tesnem sodelovanju z zainteresiranimi stranmi. Izvajale se bodo tudi smernice za boljše zbiranje podatkov za referenčne dokumente NRT. Da bi zagotovila izčrpnejše informacije o nastajajočih tehnologijah in podporo zanje, bo Komisija poleg tega zagotovila boljše povezave med procesom priprave referenčnih dokumentov NRT, evropskim okvirnim programom za raziskave ter programom za konkurenčnost in inovacije.

Spremljanje in pregled akcijskega načrta

Na internetu se bodo redno objavljala poročila o izvajanju Akcijskega načrta, potekala pa bodo tudi posvetovanja o njih z zainteresiranimi stranmi. Nov pregled Akcijskega načrta je predviden za konec leta 2010.

3.3. Priprava pravil na ravni EU za sistem trgovanja z emisijami NO_x in SO_2

Komisija bo nadalje raziskala uporabo tržnih instrumentov, ki so skladni s CPNO, npr. sistema trgovanja z emisijami NO_x in SO_2, hkrati pa bo proučila možnost razvoja pravnega instrumenta, ki bo določal pravila na tem področju na ravni EU. Ta proces bo obsegal popolno analizo možnosti, vključno z obsegom in dodelitvijo pravic do emisij, proučili se bodo potencialni neposredni in posredni učinki za gospodarske sektorje, vse skupaj pa bo temeljilo na izkušnjah pri trgovanju z emisijami toplogrednih plinov.

4. PREDVIDENI UČINKI

V oceni učinka, izvedeni med pregledom Direktive CPNO in s tem povezane zakonodaje, so ocenjeni učinki predlaganega svežnja ukrepov.

Iz te ocene je razvidno, da so koristi predlaganih ukrepov za okolje in zdravje precejšnje. Večja uporaba NRT bi lahko na primer veliko pripomogla k zapiranju (za 30 do 70 %) obstoječe vrzeli med izhodiščem za SO_2 in NO_x v letu 2020[8] ter cilji iz Tematske strategije o onesnaževanju zraka. Že samo v sektorju velikih kurilnih naprav bi tako nastale neto koristi za okolje v višini 7–28 milijard EUR. Koristi predlogov so veliko večje od gospodarskega učinka (za faktor med 3 in 14). Poleg tega se pričakujejo pozitivni učinki v povezavi z drugimi tematskimi strategijami, ki jih ni mogoče kvantificirati, npr. učinki na tla, vodo in odpadke.

Predlogi bodo močno pripomogli k boljši ureditvi in poenostavitvi zakonodaje. Poleg tega prenovitev različnih zakonodajnih aktov v eno samo direktivo zmanjša neto upravne stroške za 105–255 milijonov EUR na leto.

V povezavi z večjo uporabo NRT ali drugimi predlaganimi izboljšavami ni bilo ugotovljenih večjih dolgoročnih učinkov na konkurenčnost, škodljivih socialnih učinkov ali negativnih učinkov na gospodarsko rast. Iz analize je razvidno, da bi enotnejša uporaba NRT pripomogla k ustvarjanju enakovrednih pogojev in zmanjšanju izkrivljenosti konkurence v EU v industrijskih sektorjih, ki jih ureja

[8] Napovedi glede izvajanja sedanje zakonodaje v državah članicah.

Direktiva CPNO. Predlogi bi tudi pomagali spodbujati razvoj in uporabo inovativne tehnologije.

5. SKLEP

Z opisanim svežnjem ukrepov politike in priloženim predlogom Komisije za novo in skladno direktivo o industrijskih emisijah se bosta izboljšali uspešnost in učinkovitost zakonodaje z visoko stopnjo varovanja okolja, zmanjšanjem upravne obremenitve in čim večjim zmanjšanjem izkrivljenosti konkurence v EU, ne da bi ogrozili konkurenčni položaj evropske industrije.

Priloga 1: Ocena napredka (do konca leta 2007) pri izvajanju Akcijskega načrta CPNO Komisije iz leta 2005

Opis ukrepov	*Ocena napredka*
Ukrep 1: zagotovitev popolnega prenosa Direktive CPNO	Prenos Direktive CPNO pravilno izveden v 12 od držav članic EU-15. Za EU-10 izvedena preverjanja skladnosti; po potrebi bodo sproženi postopki za ugotavljanje kršitev.
Ukrep 2: izboljšanje spremljanja napredka k polnem izvajanju Direktive CPNO do 30. oktobra 2007	Spremljanje števila izdanih ali obnovljenih dovoljenj s strani Komisije.
Ukrep 3: preverjanja skladnosti	Ocena pogojev izdaje dovoljenj in obratovanja nekaterih specifičnih obratov ter splošnih zavezujočih pravil s strani Komisije. Ugotovljene so bile pomanjkljivosti pri izvajanju, ki so se upoštevale v okviru pregleda CPNO. Poleg tega je bilo sproženih več postopkov za ugotavljanje kršitev zaradi napačne uporabe.
Ukrep 4: dokončanje prve faze referenčnih dokumentov NRT in začetek njihovega pregleda	Dokončanje prve faze 31 referenčnih dokumentov NRT do konca leta 2006; sprožen pregled sedmih referenčnih dokumentov NRT; vzpostavljen delovni program za pregled preostalih referenčnih dokumentov NRT.
Ukrep 5: potreba po razjasnitvi nekaterih pravnih vprašanj in po tehničnem pregledu Direktive	Objava podrobnih smernic, ki pojasnjujejo vidike Direktive CPNO in temeljijo na obsežni izmenjavi mnenj z državami članicami, na internetu; smernice o pravnih in tehničnih omejitvah zmogljivosti bodo veljavne tudi v revidirani direktivi; za pregled Direktive je bilo izvedenih več študij.
Ukrep 6: ocena možnosti za racionalizacijo obstoječe zakonodaje o industrijskih emisijah v okviru boljše ureditve	Del pregleda CPNO.
Ukrep 7: ocena uporabe možnih tržnih instrumentov in drugih pobud	Del pregleda CPNO.

Priloga 2: Zbirno poročilo o izvajanju Direktive 2000/76/ES o sežiganju odpadkov

Ozadje

Direktiva 2000/76/ES o sežiganju odpadkov (DSO) je bila sprejeta 4. decembra 2000. Do 28. decembra 2002 jo je bilo treba prenesti v nacionalno zakonodajo. Od tega datuma morajo biti nove sežigalnice in naprave za sosežig skladne z določbami Direktive. Obstoječe obrate je bilo treba uskladiti do 28. decembra 2005.

Po pogojih iz člena 14 Direktive Komisija pred koncem leta 2008 Evropskemu parlamentu in Sveta predloži poročilo o izvajanju Direktive. V skladu z Direktivo morajo države članice prvo poročilo pripraviti leta 2009, obsegati pa mora obdobje 2006–2008. Dokler to poročilo ne bo pripravljeno, se podatki in informacije[9] zbirajo v okviru pregleda Direktive CPNO in povezane zakonodaje o industrijskih emisijah, da bi zagotovili dobro sinergijo med temi pobudami. Ta Priloga povzema glavne rezultate, da bi izpolnili zahteve za poročanje Komisije.

Med zbiranjem podatkov so se pri zadevnih industrijskih organizacijah zbrali podatki o sežigalnicah odpadkov ter cementnih in apnenih pečeh, ki sosežigajo samo odpadke. Informacije o drugih vrstah naprav za sosežig so posredovale države članice.

Število naprav in dovoljenj

V EU je okrog 1 400 naprav za sežig in sosežig odpadkov. Manj kot polovica teh naprav (39 %) sežiga samo odpadke. Sosežig poteka v številnih sektorjih, najpomembnejša sta energetski sektor (15 %) in sektor cementa (10 %). Tokovi odpadkov v in znotraj drugih sektorjev so relativno majhni. Velika večina (96 %) naprav so „obstoječe“ naprave[10].

Okrog 20 % obratov še vedno nima dovoljenja, ki bi ga morali pridobiti do 28. decembra 2005. Ker pa to zadeva predvsem eno državo članico, ne velja za problem, ki bi se navezoval na Direktivo samo. Kar zadeva izdana dovoljenja je tako splošna skladnost dobra in Komisija bo sprejela vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da bodo vse države članice izpolnjevale to zahtevo.

Več kot 90 % obratov, ki jih ureja DSO, spada tudi na področje uporabe Direktive CPNO. Samo tri države članice so poročale, da so pri izvajanju obeh direktiv uporabljale kombinirano izdajanje dovoljenj.

---

9 „Assessment of the application and possible development of Community legislation for the control of waste incineration and co-incineration“ (Ökopol, 2007).

10 Obstoječe naprave, kot jih določa DSO, so naprave, za katere je bilo dovoljenje izdano pred 28. decembrom 2002 ali pa je bila do tega datuma vložena vloga za dovoljenje.

Izpolnjevanje okoljskih zahtev

Pri ocenjevanju skladnosti z okoljskimi zahtevami se je izkazalo, da sežigalnice na splošno ustrezajo mejnim vrednostim emisij v zrak iz DSO. Pri približno polovici držav članic dovoljenja določajo celo strožje mejne vrednosti, kot jih zahteva DSO, na primer za emisije prahu, CO, HCl, HF, NO_x, SO_2 in Hg, ali pa vključujejo dodatne zahteve, na primer v zvezi z energetsko učinkovitostjo, zmanjšanjem hrupa in preprečevanjem nesreč. Izdanih je bilo zelo malo dovoljenj, ki določajo mejne vrednosti emisij za druge parametre, ki niso obvezni, na primer za PAH, PCB ali cink.

V veliko primerih je bila uporabljena možnost izjeme pri izpolnjevanju nekaterih zahtev. Odobrenih je bilo okrog 1 000 izjem pri spremljanju emisij v zrak. Po drugi strani nekatere države članice izvajajo bolj obsežno spremljanje, kot ga zahteva DSO.

Metode nadzora emisij

Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah za sežig odpadkov, pripravljen v okviru Direktive CPNO, je bil objavljen v avgustu 2006. Navaja, da se tehnike za omejevanje stroškov ob hkratnem ohranjanju ali izboljševanju okoljske učinkovitosti, stalno razvijajo. Referenčni dokument NRT navaja najboljše razpoložljive tehnologije za sežig odpadkov, skupaj z nekaterimi tehnologijami, ki veljajo za nastajajoče tehnologije in so se do zdaj demonstrirale le na pilotni ali poskusni ravni. Na splošno so mejne vrednosti emisij v DSO relativno blizu emisijam, ki ustrezajo uporabi najboljših razpoložljivih tehnologij, navedenih v referenčnem dokumentu NRT.

Nadaljnji razvoj

Iz ocene izvajanja DSO je razvidno, da so kljub temu, da se je na podlagi Direktive nadzor sežigalnic odpadkov v EU močno izboljšal, pri nekaterih vprašanjih potrebni nadaljnji ukrepi:

- Za zahteve za meritve iz DSO velja, da včasih za upravljavce predstavljajo nepotrebno breme. Zato se v oceni učinka v povezavi s postopkom pregleda obravnava možnost, da pristojni organi odobrijo nadaljnje izjeme pri nekaterih zahtevah za meritve pod posebnimi pogoji. Ta možnost je tudi vključena v predlog za novo direktivo.

- Klavzula o pregledu iz DSO izrecno predpisuje, da se preveri, ali je izvedljivo, da obstoječe cementne peči, ki sosežigajo odpadke, upoštevajo mejno vrednost emisij NO_x za nove cementne peči. Ocena učinka k predlagani direktivi o industrijskih emisijah vključuje analizo stroškov in koristi, na podlagi katere je nastal predlog, da se za vse cementne peči, ki sosežigajo odpadke, uporablja nižja mejna vrednost. Nižja mejna vrednost je tudi skladna z ravnmi, povezanimi z NRT, ki so navedene v referenčnem dokumentu NRT za sektor cementa in apna, ter je predlagana v novi direktivi.

Države članice in druge zainteresirane strani so navedle nekatere težave pri izvajanju DSO, ki ne bi nujno zahtevale spremembe Direktive. Namesto tega jih je mogoče reševati z pojasnitvijo in smernicami za interpretacijo in izvajanje Direktive. Kot del svojega revidiranega akcijskega načrta za izvajanje bo Komisija zato sprejela nadaljnje ukrepe za razvoj kakršnih koli potrebnih smernic v tesnem sodelovanju z državami članicami.